

319. Már eljöttek jókor reggel...

1. Már el-jöt - tek jó - kor reg - gel Az Úr sír - já - hoz

gond - telt szív - vel: Ki ve - szí majd el a kö - vet?

Nincs az már ott, hig-yé - tek el, Ti asz - szo-nyok, csak men - je -

tek el, Nincs ott a kő, néz - zé - tek meg! A

13

sír - ban an - gyal áll, Hall - já - tok mit ki -

A sír - ban an - gyal áll, Hall - já - tok mit ki -

16

ált? Ho - zsi - án - na, Ho - zsi - án - na! Mes - te - re - tek ke - re - si -

ált?

20

tek? Nem ha - lott Ő, ör - vend - je - tek!

2. Gyorsan terjed szájról szájra A Megváltó feltámadása,
Várják a hű tanítványok;
Szívszorongva s reménykedve, Őt várják hittel nappal s estve.
Nincs immár messze, bizzatok!
A két emmauszi Örövendve hirdeti: Jézusunk él! Jézusunk él!
Nagy örömmre, dicsőségre Feltámadt üdvösségünkre.
3. Hangozzék az ének fennen Szent Urunk, néked, ezer nyelven,
Hála neked és tisztelet!
Ki meghalhat hittel, készen, Az Jézusban örökös lészen,
A halál nem rémíti meg.
A sírnak csendjéből Jézus hívja elő: Keljetek fel, keljetek fel!
Előre ment, de jön értünk, S végtelen lesz az örömünk!